

's Middags rijden we naar de Templo de Salomoã (Tempel van Salomo). Wat we ons hierbij mogen voorstellen? Een verrassing! In Arapoti hebben we er al meerdere mensen over horen praten. Het moet iets zijn waar mensen uit zijn op je geld. Nou ja, ik bedenk: mijn portemonnee zit onder in de tas, dus als ik hem niet tevoorschijn haal, gebeurt er niets.

Maar.... ongelooflijk! Wat een tempel! Immens groot! Hoge pilaren en een plein ter grootte van enkele voetbalvelden. Veel en veel groter dan Salomo's tempel ooit is geweest. Dit overtreft onze stoutste verwachtingen. Wie is die man, die deze tempel heeft laten bouwen en tot op de dag van vandaag de eigenaar ervan? Zijn naam is Edir Macedo. Het lijkt mij niet verstandig dat ik er hier verder over uitweid. Trouw heeft er o.a. op 28 juni 2004 en op 17 oktober 2008 al over

Foto van toen we in de avond vertrokken.

geschreven. Deze artikelen, met spraakmakende titels, zijn te vinden op internet. Rond de kerk is een terrein met daarop een grote tent, zoals de Israëlieten die hadden in de woestijn. Een gids vertelt ons een 'gelikt' verhaal over het offerdier.

Hij neemt ons mee naar de tabernakel en leidt ons door de voorhof, het heilige tot zelfs in het heiliger der heiligen. Alles prachtig in beeld gebracht. Zelfs de olijfhof en de (brandende) braamstruiken ontbreken hier niet. Zo 'af' hebben we het in Israël niet gezien!

De kerk zelf mogen we ook binnen... maar niet zonder dat we onze tassen, telefoons en foto toestellen hebben afgegeven. Daarna worden we gefouilleerd, lopen we door een immens grote kelder, klimmen de trappen op en komen bij de tempelzaal. Daar staan drie vrouwen, geheel in het wit gekleed, ons op te wachten. Van een van hen krijgen we een

teken (druppeltje wijwater?) op ons voorhoofd. Dan stappen we binnen in een zaal met 9546 zitplaatsen. Mijn oog valt direct op een immens grote, verlichte 'ark van het verbond', waar een doorzichtig wit gordijn voor hangt. Hoe zal ik het zeggen: sprookjesachtig? Als ik plaatsneem, zie ik voor mij in een brievenbusje een envelop liggen. Gelukkig, mijn portemonnee zit nog in de tas. Die heb ik moeten afgeven aan de beveiligers!